

302 Disp. XIII. De Censuris, aliisque penitentia Ecclesiastica

tamquam non excommunicatum, si verò esset excommunicatus publicus, non potest uti publicè absolutione obtenta tantum in foro conscientie, neque cum aliis communice propter scandalum, nisi etiam publicè confiteretur ipsum fuisse absolutum. Hoc autem tripliciter potest publicè, primum, dum securum penitentem Confessum fuisse tempore Jubilarij, in quo aderat facultas absolvendi ab illa excommunicatione. Secundo quando securum ipsum fuisse Confessum habent, facultatem absolvendi tali excommunicatione, et condignam exhibuisse latitudinem. Tertio tandem, quando ipso Confessario hoc attestatur, qui tamen cavere debet, ne predictam faciat attestationem nisi penitentem prius facultatem obtinuerit illius attestationis faciente. Confessarius enim loqui non potest extra Confessionem de auditis in illis in his iugiter tribus casibus uti potest publicè absolutione obtenta in foro conscientie, & cum ceteris communicare, quia tunc est scandalum periculum. Ita Bonac. l.c. cum Doctoribus adductis, ubi etiam addit, quod quando quis absolutus fuit in foro conscientie ab excommunicatione publica, potest oculi cœcum iis communicare, quibus non est ipsum fuisse absolutum, quamvis absolucione publicè non confiteretur, quia in talibus scandalis particularibus immixtum non videtur; & quando eius delictum, ob quod censuram contrahit, defertur ad iudicem. Non indigere nova absolucione, ut possit cum ceteris communicare, aut actus per censuram prohibito exercere, quia res vera sunt absolutus, & consequenter potest se gerere, tamquam absolutus, modo alii confiteretur ipsum fuisse absolutum, ita ut non iubet scandalum periculum.

84 Sexta differentia est, An excommunicatus ab uno Episcopo, si mutet domicilium, possit ab altero Episcopo absolviri, in cuius Diocesis de novo domicilium accepit. Alii partem tuentur affirmativam, quia jam eis sub iurisdictione alterius Episcopi. Ita Vafquez, Turrianus, & guidam alii. Alii verò partem defendunt negativam, quia causa jam est incepta, & id est ad priorem Episcopum eiudem causa consummata, spectat. Ita Suarez, & ex nostris Faber loc. c. Alii communis, & probabilitas cum distinctione procedunt, nam vel excommunicatus a sui Episcopo est excommunicatus non particulariter, nec nominatim, sed solam generaliter, & per sententiam generaliter lati sunt excommunicatio, quia feliciter, Episcopus excommunicavit in genere quemque, qui illud delictum fecit; vel est excommunicatus particulariter, & nominatim ob aliquod delictum commisit, excommunicatus primo modo potest ab altero Episcopo absolviri, in cuius Diocesis domicilium accepit, qui talis excommunicatus non referatur ei, a quo lati sunt, sed potest a quocumque absolviri, sicut excommunicatio a iure; excommunicatus autem secundo modo non potest absolviri, nisi a iudice, qui sententiam tulit, qui illi jam non quivit ius, & iudicis iurisdictio sic per actum confirmata non amittitur per mutationem domicilii, & translationem domum, nam ex iure coram ipso Episcopo illi accepit ius in illo ex capit. Propriis, si foro competenti, & alteri faciendo plures fraudes committi possint. Unde qui per sententiam particularis contrahit excommunicationem, debet absolviri a iudice, qui illam tulit, & a cuius excommunicatione ligatus fuit, quia ratione illius delicti delinquens est subditus illius Episcopi. Et pariter eadem ratione qui existens in alieno Episcopatu citatus sit, in aliqua causa coram illo Episcopo, in qua causa contingat ipsum quoque excommunicari, ab alio Episcopo non potest absolviri, quia ex iure coram ipso Episcopo illi accepit ius in eum, ut habetur cap. cit. Propterea, si foro competenti. Ita Navarus, Capensis, & alii Doctoris communis, & quod hanc partem confiteretur eis Faber l. cit. c. 8. apud quem alii quidam dubia videri possunt soluta ab hanc materia spectantia. Deinde quid sit dicendum de excommunicatione minori, ac ejus effectibus, & quis ab absolvere possit, satis conitat ex dictis supra in hac questione art. 1. n. 35. & 36. alia plura de excommunicatione videri possunt apud Nicolaum de Orbellis 4. dist. 28. q. 3. 4. & 5.

QUESTIO TERTIA.

De suspensiōne.

Jam supra dictum est ab initio huius Disputationis de Censuris qu. 1. art. 1. num. 6. tripliciter esse censuram, seu essentialiter in tres principias species dividit scilicet, in excommunicationem, suspensionem, & interdictum. De prima Censura Ecclesiastica, quae est omnium gravissima, questione precedentibus disputavimus; in presenti igitur secundam speciem, quae suspensiō dicitur, aggre-

dunt explicandam, & omnis variis acceptioribus, quibus hoc nomen accipi potest, solum agemus de suspensiōne Ecclesiastica.

ARTICULUS PRIMUS.

Quid sit suspensiō, & quoniam differat a ceteris censuris, & penit.

85 Primo suspensiō est censura, qua Clericus functiones aliquas Ecclesiasticas exercere prohibetur, hic enim est sermo de suspensiōne proprii, & stricte sumptuaria, & prout est Censura Ecclesiastica Clericorum propriæ, solus enim Clerici iungunt potest; unde communiter a Doctoribus definita solet, quod est Censura Ecclesiastica, qua prohibetur, vel auctor Ministris Ecclesiastis ab aliquo Ecclesiastico alii, sibi convenienter. Et hoc ad tempus, & ceteram definita in Scoto l. c. d. 25. qu. 1. H. Censura Ecclesiastica stat loco generis, per quod suspensiō distinguuntur ab alia pena Canonica, quae non est censura, ut est censatio in dñe, irregularitas, degradatio, & depositio, quoniam non sunt censurae propriæ dicti, ut conflatur ex dictis l. c. 1. art. 1. & 6. Additum Qua Ministris Ecclesiastis, &c. Siquidem haec censura ab aliis Censuris excommunicatione, scilicet, & interdicto, ut Navarr. advertebit. 27. quia suspensiō propriæ est Clericorum censura, & solis Clericis convent, ut dictum est fieri, ut formaliter contra eos, aut Clerici sunt, aut beneficium habent, excommunicatione vero, & interdictum sunt censuræ communis Clericis, & Laicis. Additur tandem alia particula, Ad tempus, per quam ait Scoto suspensiōnem distinguunt species, ut quam ait Scoto suspensiōnem, & quamvis dispu. 35. sec. 4. censit prohibitionem, qua quis ab ingressu Ecclesiæ prohibetur, non est species quanadam suspensiōnis, sed interdicti Cæterum, ut Faber advertit l. cit. & Blaudius art. 17. in iure suspensiō ab ingressu Ecclesiæ fertur sub nomine suspensiōnis, ut patet ex cap. 1. in cuius de censuris, & de iurisdictiōnibus, & de depositio verbalis appellatur, ut propter verba alia quedam cærementia, & iurisdictio in Pontificali præscripto, vocatur realis depositio, & degradatio, ut fuit declarat Faber dis. 1. de penit. & censuris. t. cum Scoto l. c. ubi etiam advertit, quod depositio verbalis non colit privilegiorum, degradatio vero tollit, ita degradatur postea a iudice L. i. a. eodem modo plecti, ac si nunquam Clericus fuisset; & tandem ad hanc ex communione Sunmistar un sententia depositum, & degradatum non eximi a obligacione servandi castigati, & horas Canonicas recitandi, ad quæ pristinabar, quia obligaciones istæ ordinibus sunt annexæ, seu potestati ordinis, non potestati iurisdictionis; t. cum quia depositio, & degradatio sunt penas, & id est non imponuntur ad onera tollenda, sed ad tollentes honores, & adimplenda gravamina, & Scoto addit. l. c. has penas, numquam a iure, sed prope a iudice infligendas esse.

86 Tertio. Scoto loc. cit. cum aliis antiquioribus aliam addunt suspensiōnem speciem, quæ est ab ingressu Ecclesiæ, quanad Recipientes non libenter recipiunt, Suarez namque dispu. 35. sec. 4. censit prohibitionem, qua quis ab ingressu Ecclesiæ prohibetur, non est species quanadam suspensiōnis, sed interdicti Cæterum, ut Faber advertit l. cit. & Blaudius art. 17. in iure suspensiō ab ingressu Ecclesiæ fertur sub nomine suspensiōnis, ut patet ex cap. 1. in cuius de censuris, & de iurisdictiōnibus, & de depositio verbalis, & de gradatio possit a iudice infundendas esse. 87 Quinto si suspensiō propriæ, & stricte sumptuaria, quatenus est censura, seu pena Ecclesiæ, latit in penam medicinalem ipsius suspensiōis, non potest validè ferri, nisi ob culpam propriam illius, qui suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, seu pena Ecclesiæ, latit in penam medicinalem ipsius suspensiōis, non potest validè ferri, nisi ob culpam propriam illius, qui suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ad tollendum peccatum, & contumaciam, unde quando nulla est contumacia, nec culpa, iniuste qui suspenditur, quod maxime veritatem habet de suspensiō ab officio, seu ab ordine facto, qui primæ, & principaliæ est censura Ecclesiastica, in quo neque ferri potest ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit medicinalis non potest ferri, nisi ob culpam tantum ventalem, ut contra Navarrum, & Avilam tenent Faber, Suarez, Vafquez, Capensis, & alii, quia ex se ipsa gravior, & quæ non facile collitur, ac proinde ferri nequit, nisi ob culpam gravem, sive mortalem, notantes autem dixi, si suspendit, ut Faber advertit dis. 6. cit. c. 1. & ratificatur cum iure, qui in ea sit

306 Disp.XIII. De Censuris; aliisque poenit Ecclesiasticis.

quiā electio, aut collatio beneficii est propriet actus iurisdictio-
nis, ac officii Clericalis, à quo talis non est suspenitus, & non nisi
impropri beneficii tructus dici potest.

99 Denique explicandi sunt effectus prohibitionis ab ingressu Ecclesie quatenus est species quedam suspensionis, ut diximus art. prae. n. 88. & quidem Faber loc. cit. ait hanc tertiam suspensionis speciem privare quibusdam Sacramentis, & divi-
nis officiis, scilicet illis omnibus, que in Ecclesia celebrantur, ut
est celebratio Missie, & divinorum officiorum, que in Ecclesia
publice sunt, ac etiam Ecclesiastica sepultura; non private autem
participatione Sacramentorum, & divinorum officiorum,
qua exā Ecclesia sunt. Ex quo infert, quod qui interdictus
est ab ingressu Ecclesie poterit interessere, & exercere omnia di-
vina officia, que exā Ecclesia celebrari possunt; ab omnibus
vero in Ecclesia prohibetur, ita quod si interdictus non potest
celebrare, in ea, nec in ea se peleri, nec date, aut recipere Sacra-
menta, nec aliud ministerium sacram in ea ministrare, nec Mis-
sam, aut aliquod alius officium facrum in ea audire, que omnia
inquit, deducit ex cap. *Is cui, de sent. excom. in 6.* Ceterum hæc
omnia potius sunt effectus prohibitionis ab ingressu Ecclesie,
ut est species interdicti, & quando poena communis Clericis,
& Laici, prohibito autem ab ingressu Ecclesie, ut est quedam
species suspensionis Clericorum propria, in eo consistit quod
Clericus suspenitus in a celebrare prohibetur, & divinis offi-
ciis interessere; potest tamen in ea orare, Sacramenta recipere, &
jurisdictionem exercere, ac etiam in se peleri, si cum signis
openientiis decedat, ut. i.e. diximus, & docet etiam Blundus
l. cit. att. 17. cum Sayo, Emanuel Sā, & alii Doctoribus. In-
terdictum vero ab ingressu Ecclesie non solum prohibet cele-
brationem divinorum in ea, sed etiam Sacramenta licet recipere,
privatas orationes ibi fundere, & in ea se peleri; ex quibus con-
stat effectus a Fabro enumeratos esse proprios prohibitionis ab
ingressu Ecclesie, ut est species interdicti non autem suspensionis;
quare proprius effectus, ut est species quedam suspen-
sionis, quod Clericus suspenitus in Ecclesia celebrare
prohibetur, & divinis officiis interessere; potest tamen in ea orare,
scilicet privatas orationes fundere, Sacramenta recipere, ac
etiam in ea se peleri, & ita colligit ex. cit. *Is cui,* ut diximus
art. prae. num. 8. Hic denique obseruandum est cum communi-
Doctorum suspensioni, quacumque suspensionis specie sit sus-
penitus, non sileat nisi necessario evitandum, sicut ex proce-
pum de publice excommunicato, & denunciato, non enim
est nobis directe preceptum, ut suspensus Clericos ulli in re-
tinent, sed tantum ne eos ad exercendum actum eis prohibitor
indicamus, aut in eo ipso cooperemur. Ita Coninclus. loc. cit.

ARTICULUS TERTIUS.

De causis suspensionis, & ejus absolutione, & ablacione.

100 R̄mō quod primam quæsi partem de causis sus-
pensionis resolutio facile deducitur ex dictis art. l. c.
go. & seq. & quidem quod spectat ad causam efficientem reguli
generalis est apud Summis illam solum suspendere posse, sed
potest latenter ferre, qui excommunicate vales, & ha-
bet potestatem ferendi censuras, & reliquias conditions, ut in su-
perioribus dictum est de potestate ferendi censuras. Causa vero
materialis, sive proprium hujus censuræ subiectum est clericos,
sed persona Ecclesiastica, sicut etiam haec persona, ut supra dictum
est, propriæ clericorum est, cum materia circa quam hæc cen-
sura veratur, sub officiis, & beneficiis Ecclesiasticis cotine-
atur; unde Summo Pontifici excepto, qui censura non est car-
pax, cum in Terris Superioribus non habeat, quilibet alias clerici-
cos, etiam si Episcopus, vel Cardinalis sit, est materia, & subje-
ctum aptum hujus censuræ quia dignitas non reddit eos cor-
rectionis incapaces, nec omni humana subjectione faci-
conimenes, & liberos. Non tamen quilibet clericus à quilibet
suspensi potest, sed unius qui a suo Prelato quemque Ordini-
nario, vel ex privilegio haberet, solus autem Papa omnes, & fini-
gulos clericos, & Religiosos suspendere potest, cum supra Ec-
clesianam totam habeat potestatem, coniequerter ferendi censu-
ram in omnes Christianos. Deinde de causa finali, sed propter
quam censura suspensionis ferri potest diximus etiam loc. citat.
cum communiori validæ ferri non posse, nisi ob culpam pro-
priam illius, qui suspenditur, & esse debere mortalem, nec suffi-
cientem veniale tantum, quia ex se ipsa gravis, & quæ non
facile tollitur, ac proxime ferri nequit, nisi ob culpam gravem,
sive mortalem. Nonnulli tamen docent posse censuram suspen-
sionis etiam contrahere sine propria culpa, sed non sine culpa
aliena, & Blund. nosl. disp. 6. cit. p. 2. ar. 4. hoc etiam esse de-
mentit Scotti 4. dist. 25. q. 1. D. ubi inquit quod si aliquis ignoran-
ter invincibiliter ordinis simoniæ accipiat, non efficitur irre-

Quæstio III. Articulus III.

307

teneri debent omnes DD. ibi citati, ut consequenter loquantur
ad eam doctrinam ab ipsis receptam, & approbatam etiam in
materia excommunicationis, licet communiter dicatur ex-
communicationem cum hac conditione latam donec satisfec-
tis non cessare poena satisfactio, sed adiuc per absolucionem
esse auferendam; nam ratio ibi adducta, ita convinct de ex-
communicatione, sicut de suspensione, & interdicto, in quo

tamen prudenti Lectori iudicio me remitto.

101 Quinto tandem, quod spectat ad formam absolucionis
hujus censuræ convenientem DD. nullam esse certam formam ver-
borum praescriptam pro absolutione a suspensione, sed suffi-
ciebit verba, quæ solutionem significent à vinculo illo suspen-
sionis; ut etiam tamen forma, ut communiter Sunnitæ dicunt,
est ista, *Ego ab uno te a vinculo suspensionis, quam incurris;* &
refusio te ad executionem sui maneri, vel Ordinis, vel ad suum
beneficium; quando autem res est dubia, apponi debet particula-
ra, *Si quiam incurris;* non tamen omnia illa verbacula necesse
sunt, sed illa solum, *Ab uno te a vinculo suspensionis, vel a suspen-
sione;* quia sufficit, ut exprimatur actus sententia absolvensis
ut docet Scot. 4. dist. 14. qu. 4.B., de absolutione à peccatis; unde sicut in utroque tantum in abolutione a peccatis, *Ego ab
solo te a vinculo suspensionis,* ita in proposito dicere sufficit: *Ego ab
solo te a vinculo suspensionis,* cum enim verbum illud, à
vinculo suspensionis, vel a suspensione, sit verbum generale, &
omnes species suspensionis includat; licet absolvendus sit sus-
penitus ab una specie suspensionis, & non ab alia, ut ab officio,
non à beneficio, vel contraria opus non est in absolutione spe-
cifici suspensionis specificare, sicut neque in absolutione à peccatis
specie peccatis, quia in illo generali nomine compre-
henduntur, sed sufficit, quod absolvens sit intentio determinetur
ad absolvendum ab illa suspensione, quia incurrit, cuius ab-
solutione indiget. Quod autem spectat ad solemnitatem ab-
solutionis huius censuræ nihil dicendum remanet, quia ab Ec-
clesia, ut notat Faber loc. cit. nulli solemnitas est induta, quia ab
absolvendo ab illa hac censura sit ex parte servanda, quia de
hac solemnitate nihil in jure reportur, neque ex parte communis
aliqua est in utroque. Denique si suspensus conditionalis fuerit,
ut quandiu quis non satisficerit, suspenderatur, celiante con-
ditione, cessat per se suspensus, neque illa præterea verbalis
ab soluto requiritur, ut supra dictum est.

QUÆSTIO QUARTA.

De insertio.

102 D E excommunicatione, & suspensione hæc se-
disputatum est, nunc de terciis censuræ specie
agendum est, quod interdictum dicitur, & ut a
nonno ipso exordium sumamus, non sumitur
interdictum in præsentis generaliter, quatenus omnis prohibito
Superioris, & in quacumque materia interdictum appellari lo-
let, sed sumitur specialiter pro quadam poena speciali Eccle-
siastica quorundam bonorum Ecclesiasticorum, sive divinorum,
privativæ, & per modum censuræ imposita, ut sumitur in cap.
Quæsti. 20. de verb. signific.

ARTICULUS PRIMUS.

Quid, & quoniam sit interdictum.

103 R̄mō interdictum nomine hic intelligitur Ecclesiastica
quæna censura, per quam fidelibus prohibetur parti-
cipatio Sacramentorum, divinorum officiorum, & Ecclesiastica
sepultura, ut colligit ex c. *Non est ab his de iustis talibus,* & ex
c. *Quæna de censuris, & remissione, & definiti soleat inter-
dictum per genus remotum, & interdictum per genus proximum;* &
quidem per genus remotum definitur à Scot. 4. dist. 14. q. 1.G., quod
interdictum est prohibito, vel narratio à quibusdam aliis Ec-
clesiasticis exercendis, vel ab offendo quibusdam talibus, ubi Do-
ctor supponit, quod interdictum sit pena, & censura Ecclesiasti-
ca, cum antea dixerit quæna pena est interdictum, illa vero parti-
cula: *Alioquin & quibusdam aliis Ecclesiasticis est prima diffe-
rentia, quia distinguuntur ab excommunicatione, quæ est articulatio, &
privatio universalis omnium actuum Ecclesiasticorum; alia
vero particula vel ab offendo à quibusdam talibus est secunda
differentia, per quam distinguuntur a suspensione, & aliis poenis,
que non constitut in privatione affinitatis divinorum, sed in
ministracione, etiam fulpens, & alia poena Ecclesiastica ex-
communicatione excepta, non privat affinitatem divinis officiis
sed solam interdictum, unde laici hanc penam incurrire possint.*

y 2. aff.

304 Disp. XIII. De Censuris; aliisque poenit Ecclesiasticis.

nisi talium bonorum, ut Communitas, ut si aliquod beneficium habere potest, quo tota Communitas fruatur, & habete potest aliquam potestatem jurisdictionis, ut conferendi aliquod beneficium, quae potestas in corpore totius Communitas resisteret, & Capituli, non in personis particularibus, ut particularis sunt, id est tota communitas collectiva sumpta ab his beneficiis suspendi potest, & ab his actionibus potestatis jurisdictionis. Non defunt tamen qui dicant, suspensus Capitulo, vel Conventu non censeretur suspensos singulos; nisi sunt in culpa, ut Emmanuel SA, Layman, & alii.

92 Postremo, quantitas, & qualitas suspensionis colligi debet ex verbis quibus fertur ab homine, vel a iure, que ueste in re officia non amplius sunt extendenda, quam significent proprietas, & rigorosa accepta, quae autem, & quot sunt suspensiones iure recenti nimis prolixas, & quidem Scotus de quatuor tantum mentionem facit, ut Faber adserit loc. citato: Summissa vero alias plures recenti, & Astephanus praesertim ex nostris lib. 7. tit. 16. enumerat usque ad 72. Noscum Filio lucio tractat. 17. cap. 7. & aliis illas solum enumerabitimus contra trahuntur a Clericis in ipsa ordinatione peccantibus, que sunt duodecim, ex quibus quatuor proveniunt ex parte dantis ordinis, octo vero ex parte recipientis. Suspenditur igitur.

Primo recipientes ordinis ab eo, qui renunciavit Episcopatum. 2. Recipientes ab alieno sine licentia proprii. 3. Recipientes a proprio in aliena Diocesi sine licentia. 4. Recipientes ab excommunicato, vel suspensi. 5. Recipientes ante legitimum aetatem. 6. Recipientes extra tempora sine dispensatione. 7. Recipientes non servatis interstitiis. 8. Ordinari ficto titulo. 9. Promoti per saltum. 10. Recipientes post Matrimonium ratum etiam non consummatum. 11. Si sunt excommunicati, vel suspensi, vel interdicti. 12. Si cum litteris Capituli Sede vacante infra annum. Sunt aliae plures iuris suspensiones, qui videri possunt apud Blundum nostrum disp. 6. cit. part. 2. art. 6. Tolentino, Suarez, Conincham, Caspensis, & alios. Advertisum est cum Hurtard, tracte de suspensione diff. 13. plures suspensiones a quibusdam afferri, quae verò non incurritur, nec obligant, nisi post Judicis sententiam, & talem præfessionem eis inquit, qui committunt afferri solet contra Clericum concubinarium notarium ex c. Quæsumus de cohabitatione Clericorum, & mulierum, quod etiam afferit Bonacina loco citat. punct. 5. cum pluribus aliis ab ipso citatis. Nihilominus Tolentino lib. 7. cap. 47. cum pluribus aliis tenet suspensionem illau ipso facto incurrit ante quamcumque Judicis sententiam, & certe Concilium Tridentinum. Scilicet 45. cap. 14. contra Clericos Concubinarios graves decernit poenas, & innovat, ac confirmat alias antiquis Canonibus lata. Sic pariter Bonacina cum Bonacina, Suarez, & pluribus aliis in sua medulla cap. 6. de Censuris sect. 2. §. 2. de suspensione negat recipientem Ordines non servatis interstitiis, aliquam incurtere suspensionem; & ideo in hac materia caute procedendum est, & diligenter examinandum, que suspensiones a iure ipso facto incurritur, & que non nisi post Judicis sententiam premisa monitione, & hoc deducendum est ex verbis, quibus a jure hac, vel illa suspensione feruntur.

ARTICULUS SECUNDUS.

De efficiibus suspensionis,

93 Jam diximus suspensionem aliquando imponi absolutè & tunc privare ab officio, & beneficio simul; aliquando autem ab officio tantum, & hoc dupliciter, vel ab officio absoluere, & simpliciter, seu totaliter, vel ab aliquo tantum particulari officio, praeferti itaque declarari sunt singulariter suspensionis effectus, quando ho, vel illo modo imponitur, sic enim singulari suspensionis species magis innotecentur.

Primo itaque suspensione ab officio simpliciter, & absolutè habet, pro effectu privari hominem omni uero ordinis, & jurisdictionis, ac muneri Ecclesiastici alias sibi convenientes. Hoc afferit, et communis DD. sententia, quam etiam docent ex nostris Faber, & Blundus loc. cit. & ratio ipsa fuerit, quia suspensione ab officio absolute late ad aliquam officii Ecclesiastici partem non coactatur; ergo comprehendit totum, quia qui privat, & negat genus, privat, & negat omnes & singulari species illius generis; ac proinde hoc suspensione ab officio, nec etiam consequenter includit priuationem fructuum beneficii, quia isti beneficium sequuntur, & consequenter sunt illius, cuius est beneficium, ac proinde illos percipere poterit, dummodo beneficio inferioris, vel per se, vel per alium tam multi sunt fructus beneficii, qui tantum recitationem horum Canonistarum requirunt; quas suspensionis beneficiatus privatum recitare teneat; ergo saltem respectu istum

Missa; aliquando solum ab officio audiendi Confessiones, & scie de aliis; & eodem modo fieri contingit in iusensione à jurisdictione, nam in Clem. 2. De crux, & qualitate, &c. delinquens privatur voce in Capitulo, qui ad jurisdictionem recovatur, aliquando tantum à collatione beneficiorum ex cap. Gravissimum de prebendis, & cap. un. Ne sede vacante in 6. Ex quibus patet, quod quando quis absoluto, & simpliciter ab officio suspensus est, cum illa suspensio sit totalis, quia nulla ponitur expressa limitatio, suspensus intelligitur ab uero cuiuscumque ordinis, jurisdictionis, & Ecclesiastica administrationis, & ulterius impedit, ne aliud simile officium incipi possit ex c. de Cleric. excomm. ministrante.

94 Secundum, quantoq; & qualitas suspensionis colligi debet ex verbis quibus fertur ab homine, vel a iure, que ueste in re officia non amplius sunt extendenda, quam significent proprietas, & rigorosa accepta, quae autem, & quot sunt suspensiones iure recenti nimis prolixas, & quidem Scotus de quatuor tantum mentionem facit, ut Faber adserit loc. citato: Summissa vero alias plures recenti, & Astephanus praesertim ex nostris lib. 7. tit. 16. enumerat usque ad 72. Noscum Filio lucio tractat. 17. cap. 7. & aliis illas solum enumerabitimus contra trahuntur a Clericis in ipsa ordinatione peccantibus, que sunt duodecim, ex quibus quatuor proveniunt ex parte dantis ordinis, octo vero ex parte recipientis. Suspenditur igitur.

Primo recipientes ordinis ab eo, qui renunciavit Episcopatum.

2. Recipientes ab alieno sine licentia proprii. 3. Recipientes a proprio in aliena Diocesi sine licentia. 4. Recipientes ab excommunicato, vel suspensi. 5. Recipientes ante legitimum aetatem. 6. Recipientes extra tempora sine dispensatione. 7. Recipientes non servatis interstitiis. 8. Ordinari ficto titulo. 9.

Promoti per saltum. 10. Recipientes post Matrimonium ratum etiam non consummatum. 11. Si sunt excommunicati, vel suspensi, vel interdicti. 12. Si cum litteris Capituli Sede vacante infra annum. Sunt aliae plures iuris suspensiones, qui videri possunt apud Blundum nostrum disp. 6. cit. part. 2. art. 6. Tolentino, Suarez, Conincham, Caspensis, & alios. Advertisum est cum Hurtard, tracte de suspensione diff. 13. plures suspensiones a quibusdam afferri, quae verò non incurritur, nec obligant, nisi post Judicis sententiam, & talem præfessionem eis inquit, qui committunt afferri solet contra Clericum concubinarium notarium ex c. Quæsumus de cohabitatione Clericorum, & mulierum, quod etiam afferit Bonacina loco citat. punct. 5. cum pluribus aliis ab ipso citatis. Nihilominus Tolentino lib. 7. cap. 47. cum pluribus aliis tenet suspensionem illau ipso facto incurrit ante quamcumque Judicis sententiam, & certe Concilium Tridentinum. Scilicet 45. cap. 14. contra Clericos Concubinarios graves decernit poenas, & innovat, ac confirmat alias antiquis Canonibus lata. Sic pariter Bonacina cum Bonacina, Suarez, & pluribus aliis in sua medulla cap. 6. de Censuris sect. 2. §. 2. de suspensione negat recipientem Ordines non servatis interstitiis, aliquam incurtere suspensionem; & ideo in hac materia caute procedendum est, & diligenter examinandum, que suspensiones a iure ipso facto incurritur, & que non nisi post Judicis sententiam premisa monitione, & hoc deducendum est ex verbis, quibus a jure hac, vel illa suspensione feruntur.

95 Tertio suspensione sive a iure sive ab homine ab officio simpliciter, non privare beneficio habito, neque fructibus nullis beneficiis, ita etiam DD. communiter, & Faber, ac Blundus loc. cit. art. 7. & quidem quod spectat ad beneficium habitum nullum ex officio, quia in iure illius sunt species diverse, & una non includit alteram, neque in iure habetur, quod suspensione ab officio se extendet ad suspensionem a beneficio habito. De fructibus tamen aliqua potest esse dubitatio, quia beneficium datur proper officium e. u. de Rescriptis in 6. & affirmetur sequitur principales ergo hoc ipso, quod ab officio quis suspenitur, suspenitur consequenter a beneficio, officium enim est principale, & fructus beneficii sunt accessoriū. Nihilominus communis etiam sententia idem afferit quoque de fructibus beneficii; quod scilicet suspensione praeterea ab officio priuationem fructuum non includit, quia nullum in iure illius pignus affligatur; & praedicta priuationes sunt diverse, & una alteram non includit, cum ergo suspensione ab officio non includat suspensionem a beneficio, nec etiam consequenter includit priuationem fructuum beneficii, quia isti beneficium sequuntur, & consequenter sunt illius, cuius est beneficium, ac proinde illos percipere poterit, dummodo beneficio inferioris, vel per se, vel per alium tam multi sunt fructus beneficii, qui tantum recitationem horum Canonistarum requirunt; quas suspensionis beneficiatus privatum recitare teneat; ergo saltem respectu istum

Quæstio III. Articulus II.

305

rum suspensionis ab officio nullam priuationem incurrit, nec ratione dubitandi adducta obstat, quia illud ex parte fructibus beneficii intelligitur, qui ita personalis ministerio sunt annexi, ut aliquis illo non dentur, ut sunt quotidiane distributiones ex c. diebus de præbendis, qui vero suspensus ab officio, non ideo privatur fructibus beneficii, cum semper teneat horas Canonicas latenter privatim recitare. An vero suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, & persona suspensa non est inhabilis ad consecutionem novi beneficii, sed tantum impedita, vel prohibita, ut talis collatio non esse irritans. Ita suspensus simpliciter ab officio impeditur etiam à consecutione novi beneficii, ita collatio talis beneficii sit irrita, vel tantum irritanda. Hurtard, Turrian, Caspensis, ac etiam Blundus ex nostris asserunt non esse irritans, quia est a nullo iure positivo id est prohibitum, &

affilendo divinis actibus prohibicis. Ita hanc Scotti definitio-
nem explicat Faber noster dip. 5. cap. 1. Alii vero frequentius
pro majori claritate definitionem interdicti assignant per genus
proximum hoc modo, est Ecclesiastica censura priuus hominem
aliu, & passiu ab omnibus divinis officiis, & a ceteris Sacra-
mentis, & Ecclesiastica sepulatura. Quod si censura patet ex In-
noc. III. in cap. Quarens de verb. signif. per quod distinguitur
ab aliis penitis Canonici, quo non sunt Cenfuz, ut sunt de-
posito, degradatio, irregularitas, & censatio ad divinam per illam
particulam priuus hominem aliu, & passiu omnibus divinis
officiis distinguitur interdictum a suspunctione, que licet priu-
us acti offici, non tam passiu, neque privatim semper omni-
bus, sed nunc uno, nunc duobus, & interdum omnibus, & di-
citur active, & passiu privata, quia que per interdictum prohibi-
tur, ita prohibetur, ut ne quis dare, nec percipere posse,
qua ratione interdictus Ecclesiastica sepuluram nec dare, nec
recipere potest, sicut etiam nec divina officia celebrare, nec eis
assister, differt etiam a suspunctione, quia hec Clericorum tan-
tum censura est, ut diximus, interdictum vero est censura com-
municantis Clericis, & Laicis. Per aliam vero particularam a cer-
tis Sacramentis, &c. ab excommunicatione distinguitur, que
omnium Sacramentorum communione priu, & Ecclesiastica
sepulatura. Differt tandem ab aliis censuris, quamvis enim ma-
terialiter plures habeat effectus communes cum illis, sub diver-
satamen ratione formalis, ut etiam diximus de suspensione qui
preced. art. 1. n. 89. quoniam auct. proibitio ab ingresso Eccle-
siæ, ut est species interdicti, sub hac quoque definitione
comprehendatur, patet ex dictis ibid. n. 88. licet Blundus
disp. 7. p. 1. a. 1. neget comprehendi, quia putat esse tantum spe-
ciam suspunctionis, & non interdicti, quod tamen est contra
communem omnium opinionem.

107 Secundo, interdum prima sui divisione dividitur in
locale, personale, & mixtum ex utroque, ita tres sunt interdic-
ti personalis, scilicet, locale, & personale, ac locale, &
personale simul. Ita Doctores communiter, & Scottus loc. cit. dum ait,
quod haec censura interdictum infigunt loco, & non persone, in-
terdum persone, & non loco interdum utique, & sicut infi-
gunt, ita servanda est. Interdictum locale illud dicitur, quod di-
citur fertur in locum, sicut scilicet interdictio divina officia in eo
loco celebrari secundum modum à Canonibus expressi, in
personas vero tanquam interdicti, & per redundantiam qua n-
dam, scilicet, dum sunt in illo loco, & in tali Civitate, unde illa
personas possunt alibi divinis officiis assistere, Sacramenta recipere, &c. interdictum autem persone est, quod in immediate, &
directe fertur in persona, per quod persona arcerit ab uia
tam activa, quam passiu quorundam divinorum officiorum, &
in quocumque loco. Interdictum tandem locale, & personale sim-
ul illud est, quo locis persone simul interdicuntur. Addit
autem Doctor loc. cit. quod haec censura interdicti, ut ab aliis Ecclesiastici penitus distinguitur, frequenter infiguntur loco, &
non personis, nisi dum interfici divinis in tali loco, quoniam
vis interdictum in locale, & personale dividatur, magis tamen
proprie videtur dici de locali, nam per hoc proprie distinguitur
ab excommunicatione, & suspunctione, quia ista penitentia pro-
priè contra personas seruntur, & non contra loca. Dicitur au-
tem loco, ut Faber advertit loc. cit. non quia locus est propriè
capax penitentia spirituali, sed tanquam per accidens, quo etiam mo-
do dicimus lo. cum eis Ecclesia consecrari, benedic, &c. &
quia tendit in personas ratione illius loci, quia in eisdem officiis
celebrare prohibentur. Et quidem de interdicto locali habetur
sermo e. Praefat de sens. excomm. in 6. & de interdicto per
sonaliter habet cap. Sententia eodem titulo, ex quibus locis col-
liguntur hinc etiam interdicta specie diversa, & duas constitue species.
Addit etiam aliis aliud interdicti genus, quod ambulatorium
appellant, de quo fit mentio in cap. Non sibi vobis de sponte-
sibus, & in cap. Dilecti filii de appellationibus, quod dicunt
in hunc modum fieri. Interdictum Petrum, & quemque
locum, ubi fuerit, vel ubiquecum fuerit Petrus, illi locus inter-
dicto subjaceat; & hoc interdictum dicitur deambulatorium, quia
ambulat cum persona, ita ut locus, in quo fuerit talis
persona, sit interdictus. Verum opus non est species interdic-
ti multiplicare prater tres assignatae, quia hoc interdictum
deambulatorium reducitur ad mixtum, quando nimis, &
locus, & persona simul interdicuntur, ut Capensis advertit dif-
4. sec. 1. cum pluribus aliis.

108 Tertio, quodlibet ex his interdictis dividitur rursus in
generale, & speciale, & in primis quantum spectat ad inter-
dictum locale diviso sumitur ex e. Praefat de sens. excomm. in 6.
& ex cap. Cum in partibus de verbis significacione; inter-
dictum locale generale, est quo aliquis locus generalis, sed uni-
versalis plura, scilicet, in se continens partialia loca interdi-
citur, ut si interdicatur Regnum, Provincia, Diocesis, Ci-

vitas, Villa, Castrum, & tota Parochia aliquius Civitatis, ut
dicitur in cap. cit. unde si locus dicatur generaliter interdictus,
duo genera locorum contineat debet, scilicet, locum facrum,
& cultui divino dicatum, qualis est Ecclesia, & locum propheta-
num. Interdictum vero locale speciale est, quo locus aliquis
particularis interdicatur, verbi gratia Ecclesia aliqua ob crimen
aliud in ea perpetratum, atque ita extrâ illum locum possit
per sona interessus divinis, nisi talis personaliter illi interdicto parti-
culari locali causam dederit, tunc enim nullius poterit interesse
divinis, sed ubique se gerere debet, ut persona interdicta, in hoc
enim enim interdictum particulari locale inferit secum persona-
le, ut notat Capensis loc. cit. cum pluribus aliis ex e. si senten-
tia de sens. excomm. in 6. in quo nulla sit injuria
innocentibus, etiam eo interdicto impediantur ab eo, quod
eis particulariter convenient, quia poena spirituali bene una
pro culpa alterius puniri potest, ut notat Glosa in cap. cit. &
magis in proposito, ut Ecclesiastica sententia plena observe-
tur, quia forte contemptu exponeretur, nisi etiam innocentes
fuerint illi comprehendantur. Hoc tamen veritatem differentes
ut notat Hurtad. tract. de Interdicto difficit, inter innocentis, &
innocentes Communis generaliter interdicta, quo ut deduc-
tur ex cap. cit. innocentis tantum sunt interdicti, ut sunt par-
tes, & membris Communis, ac proxime ipso, quod
mutatio domicili, ut aliter definiret illi, dissimilans, & separari ad differen-
tiam effectum excommunicationis, qui separari non possunt,
sed fuit ipso jure connecti; unde fieri potest, ut notat Bonac. loc.
cit. pñct. 3. ut aliquis interdicatur ab officio fæderatali, sed
non ab Ecclesiastica sepultra, vel interdicatur ab officio pra-
dicandi, non tamen à Sacramentis, vel interdicatur ab officio
audiendi confessiones, non vero ab aliis; quare consulto sub-
dit diligenter advertendum esse formam, quia interdictum fer-
tur, nam quando fertur aliquis officium, qui interdictum
fuerit, intelligendum est quia ad omnes tres recentiores effec-
tus; quando vero non fertur absolutè, cum restrictione, &
limitatione, etiam habitantes in suburbis a Civitate aliquam
distantibus, & etiam nobiles nisi aliquo gaudente, privilegio
fædere ex confutidine. Hocpotest vero longi temporis non
intelliguntur interdicti, quia non sunt de populo illius Civitatis
sicut neque scholastici exteri, quia sunt veluti hostiles; ita
communiter omnes Doctores tam Theologos, quam Canonici.
An vero qui habet duo domicilia in distinctis populis, & in uno
loco populus est interdictus, & in alio non, intelliguntur inter-
dictus, nec ne differenti Doctores; affirmant aliqui, quia etiam
si habeat domicilium in altero oppido populi interdicti, &
actu habitat in eo, adhuc tamen est vere membrum populi
interdicti, Ita Hurtad. loc. cit. cum quibusdam aliis. Negant aliis,
ut Sylvester, Suar. Faber, & Blundus, loc. cit. quia non est ma-
jor ratio, cur sit interdictus cum populo interdicto, quam quod
non sit interdictus cum populo non interdicto, & cum utrumque
sequitur pars, & potius in partem favorabilem sit inclinandum.
Sed probabilitus cum Capensis, loc. cit. & pluribus aliis distin-
guendum est, quod hoc dubium decendum est juxta locorum
diversitatem, in quibus habitant, nisi tempore interdicti habi-
tant in loco interdicto, tunc censetur interdictus, quia pro tunc
intelligitur pars illius populi, non vero quando habitat in loco
interdicto, quia tunc illius pars censetur, in quo habitat.

109 Quartu ex his interdicti resolutio illius difficultatus, an
interdictum locale generale inferat interdictum generale personale,
& contra, quamvis enim quidam Canonici dixerint
interdictum locale generale esse junctum cum in-
terdicto personali generali, dicens tamen eum cum
sententia, quam ex nostris defendunt Faber, & Blundus loco
cit. ar. 2. & 2. quod interdictum generale locale non inferit in-
terdictum generale personale, nec è converso, ut expedit
deducatur ex cap. Si sententia de sens. unde si locus aliquis est
interdictus in locali, & personale dividatur, magis tamen
propter videtur dici de locali, nam per hoc proprie distinguitur
ab excommunicatione, & suspunctione, quia ista penitentia pro-
priè contra personas seruntur, & non contra loca. Dicitur au-
tem loco, ut Faber advertit loc. cit. non quia locus est propriè
capax penitentia spirituali, sed tanquam per accidens, quo etiam mo-
do dicimus lo. cum eis Ecclesia consecrari, benedic, &c. &
quia tendit in personas ratione illius loci, quia in eisdem officiis
celebrare prohibentur. Et quidem de interdicto locali habetur
sermo e. Praefat de sens. excomm. in 6. & de interdicto per
sonaliter habet cap. Sententia eodem titulo, ex quibus locis col-
liguntur hinc etiam interdicta specie diversa, & duas constitue species.
Addit etiam aliis aliud interdicti genus, quod ambulatorium
appellant, de quo fit mentio in cap. Non sibi vobis de sponte-
sibus, & in cap. Dilecti filii de appellationibus, quod dicunt
in hunc modum fieri. Interdictum Petrum, & quemque
locum, ubi fuerit, vel ubiquecum fuerit Petrus, illi locus inter-
dicto subjaceat; & hoc interdictum dicitur deambulatorium, quia
ambulat cum persona, ita ut locus, in quo fuerit talis
persona, sit interdictus. Verum opus non est species interdic-
ti multiplicare prater tres assignatae, quia hoc interdictum
deambulatorium reducitur ad mixtum, quando nimis, &
locus, & persona simul interdicuntur, ut Capensis advertit dif-
4. sec. 1. cum pluribus aliis.

110 Tertio, quodlibet ex his interdictis dividitur rursus in

descitur ex præxi, & illo, quia interdicto populo aliquius Ci-
vitatis, quilibet alia persona, que non est de illo populo, potest
divina celebrare, & divinis interesse.

110 Quinto præterea ex dictis inferunt resolutio alterius dif-
ficulter, an cum interdicatur populus aliquius loci, sub tali
interdicto omnes personæ illius loci comprehendantur, conve-
niunt enim Doctores, ut notat Faber, & Blundus loc. cit. art. 2.
interdicto populo interdicti omnes personæ, que sunt partes illius
Communitatis, & inculpabiles, quia culpabiles, ut constat ex c. Si sententia de sens. excomm. in 6. in quo nulla sit injuria
innocentibus, etiam eo interdicto impediantur ab eo, quod
eis particulariter convenient, quia poena spirituali bene unus
pro culpa alterius puniri potest, ut notat Glosa in cap. cit. &
magis in proposito, ut Ecclesiastica sententia plena observe-
tur, quia forte contemptu exponeretur, nisi etiam innocentes
fuerint illi comprehendantur. Hoc tamen veritatem differentes
ut notat Hurtad. tract. de Interdicto difficit, inter innocentis, &
innocentes Communis generaliter interdicta, qui modo in-
currunt post Bonificium VIII. & Martini V. & Eugenium
VI, nam jure antiquo multo plures erant; & expedit habentur
cap. Alma Mater. Primus est privatus aliquorum Sacra-
mentorum. Secundus est privatio divinorum officiorum. Tertius
est privatio sepultræ Ecclesiasticae; dicitur autem tres hujus-
modi effectus esse interdicti simpliciter, & absolute lati, & ab-
soluta limitatio, quia effectus illi non sunt ita inter se con-
nexi, quin possint ab ipso latore limitari, & separari ad differen-
tiam effectum excommunicationis, qui separari non possunt,
sed fuit ipso jure connecti; unde fieri potest, ut notat Bonac. loc.
cit. pñct. 3. ut aliquis interdicatur ab officio fæderatali, sed
non ab Ecclesiastica sepultra, vel interdicatur ab officio pra-
dicandi, non tamen à Sacramentis, vel interdicatur ab officio
audiendi confessiones, non vero ab aliis; quare consulto sub-
dit diligenter advertendum esse formam, quia interdictum fer-
tur, nam quando fertur aliquis officium, qui interdictum
fuerit, intelligendum est quia ad omnes tres recentiores effec-
tus; quando vero non fertur absolutè, cum restrictione, &
limitatione, etiam habitantes in suburbis a Civitate aliquam
distantibus, & etiam nobiles nisi aliquo gaudente, privilegio
fædere ex confutidine. Hocpotest vero longi temporis non
intelliguntur interdicti, quia non sunt de populo illius Civitatis
sicut neque scholastici exteri, quia sunt veluti hostiles; ita
communiter omnes Doctores tam Theologos, quam Canonici.
An vero qui habet duo domicilia in distinctis populis, & in uno
loco populus est interdictus, & in alio non, intelliguntur inter-
dictus, nec ne differenti Doctores; affirmant aliqui, quia etiam
si habeat domicilium in altero oppido populi interdicti, &
actu habitat in eo, adhuc tamen est vere membrum populi
interdicti, Ita Hurtad. loc. cit. cum quibusdam aliis. Negant aliis,
ut Sylvester, Suar. Faber, & Blundus, loc. cit. quia non est ma-
jor ratio, cur sit interdictus cum populo interdicto, quam quod
non sit interdictus cum populo non interdicto, & cum utrumque
sequitur pars, & potius in partem favorabilem sit inclinandum.
Sed probabilitus cum Capensis, loc. cit. & pluribus aliis distin-
guendum est, quod hoc dubium decendum est juxta locorum
diversitatem, in quibus habitant, nisi tempore interdicti habi-
tant in loco interdicto, tunc censetur interdictus, quia pro tunc
intelligitur pars illius populi, non vero quando habitat in loco
interdicto, quia tunc illius pars censetur, in quo habitat.

111 Secundo itaque ut a primo exordiantur effectus, qui est
prohibito activa, & passiva quorundam Sacramentorum, ex-
pliicandum est quoniam Sacraenta sunt excepta, & que non in
primis igitur tempore interdicti, fuit generali, & parte
particulare, ut habetur cap. Quoniam & cap. Alma Mater de
sens. excomm. in 6. & conferti potest Baptismus, & recipi ab in-
terdicti, ac etiam in loco interdicto ratione necessitatis hujus
Sacramenti, cum enim tunc urgat praeciput divinum, &
naturale, nullo jure interdicti habent exceptiones eam in participatione Sacra-
mentorum, quam divinorum officiorum, quam etiam Ecclesiastica sepultra, ut ex modo dicendis constabit.

112 Secundo itaque ut a primo exordiantur effectus, qui est
prohibito activa, & passiva quorundam Sacramentorum, ex-
pliicandum est quoniam Sacraenta sunt excepta, & que non in
primis igitur tempore interdicti, fuit generali, & parte
particulare, ut habetur cap. Quoniam & cap. Alma Mater de
sens. excomm. in 6. & conferti potest Baptismus, & recipi ab in-
terdicti, ac etiam in loco interdicto ratione necessitatis hujus
Sacramenti, cum enim tunc urgat praeciput divinum, &
naturale, nullo jure interdicti habent exceptiones eam in participatione Sacra-
mentorum, quam divinorum officiorum, quam etiam Ecclesiastica sepultra, ut ex modo dicendis constabit.

Denique convenient Doctores, nomine populi interdicti Clericos

non comprehendunt, ac proinde multi minus Religiosi

negant, non contra nomine Christi interdicti populum compre-
hendunt, sed interdicti populum comprehendunt, ut quia Confir-
matio velut complementum Baptismi, quia datatur ad praestandum fidem in Baptismo receptam; & cum quia cap.
Quoniam cit. sequuntur Baptismus, & Confirmationem quod
eum ministerium in interdicto propter more periculum,
quarà in quo cumque interdicto fuit locali, & per sona personali licet
cum aliis potius non ministrari potest propter necessitatem
hujus Sacramenti in quovis interdicto, & cum ibi non distin-
guatur de interdicto personali, & gracia sunt amplianda, & po-
neantur restringenda, fatis probable conferat Faber dip. cit. c. n. 17.
quod etiam personaliter interdicti, qui causam dedicunt interdi-
cto, posuit utrumque Sacramentum dare propter more periculum,
quoniam aliis id negant. Sacramentum etiam ponentie
Religiosas, & conversas. Ita Suares dip. 3. sect. 1.
cum pluribus aliis. Negant aliis magis communiter, & proba-
bilitate, & ratio est, quia licet in favoreibus nomine Cleri, &
Clerici veniant etiam Episcopi, & Regulares, non ramen in
odiosis; cum quia si interdicuntur Religiosi, non consentient in-
terdicti Clerici, quoniam Clerici late modo dicuntur Religiosi
ergo à pari, quando interdicuntur Clerici, non consentent inter-
dicti Religiosi, non enim status Religiosorum peior est ell conditionis statu clericorum; cum tamen fertur interdictum in on-
nes personas Ecclesiasticas aliquius civitatis, Provincie, vel Re-
gni intelliguntur etiam interdicti Religiosi. Ita Uginus,
Avila, Alcántara, Coninchus, Laynus, Bonacina, Capensis,
Diana, Faber, & Blundus, ex nostris loc. citat. & paulus alii Do-

Matriu Theolog. Moral.

V 3 quan-

quando quis aggreditur aclus arduos, in quibus sit verisimile, quod mors imminet, ut Blundus noster advertit loc. cit. art. 5. ex Covar. Ugolino, & aliis.

Ex Corat. Ogozio, & aliis.
De extremitate Sacramentorum dicendum est tempore interdicti omnino prohibiti, & ratio est, quia nulli excepitur, cum ergo generalis prohibitio habeatur de Sacramentorum administratione per interdictum, & illorum administratio solam licet, de quibus fit exceptio, & de hoc Sacramento nulla fit exceptio, sequitur illius administratione esse omnino interdictam. Ita sequitur Falser loc. citatum quod, si pater

ter disserit, & eadem ratione de Sacramento Ordinis, quia per Interdictum generaliter prohibetur administratio, & receptione Sacramentorum, que non excipiuntur. Sacramentum autem Ordinis nullius excipitur. Et tandem idem quoque afferit de Sacramento Matrimonii, quod tempore interdicti licet contrahi nequeat, quia etiam de hoc Sacramento nulla est in jure exceptio, idemque docent Blundus nofer, & Bonac. loc. cit. & plures alii. Nihilominus facilius probabilius docent alii etiam tempore interdicti licet matrimonium contrahi posse, dummodo fiat sibi benedictionis nuptialibus, ita enim tempore interdicti non licet, cum inter divina officia computentur, & Misericordiam adjungant habeant, & preces sollemnes, quae tempore interdicti sunt prohibite quod autem matrimonium nudè sumptum, & sine benedictione nuptiali licet contrahi possit colligunt ex cap. Appellamus de feris, ubi dicitur matrimonium quo, cunque tempore contrahit posse, & ratio etiam suader, quia matrimonium est contractus, contractus autem non est prohibitus tempore interdicti, neque per sonis interdictis: & quamvis in baptizatis habeat etiam adjunctum Sacramenti rationem, huc tamen obstante non videtur quia hoc Sacramentum secundum substantiam, non ab Ecclesia, sed ab ipsis contrahentibus ministratur. Ita Huratus, Avila, Sancius, Layman, Coninch. Caspensis, Oberthius ex nostris, & plures alii; immo quidam ex Adverfarioribus, dum dicunt tempore interdicti matrimonium licet contrahi non posse, hoc intelligunt cum benedictionibus nuptialibus, & ita præstern loquitur Blundus loccit. Quamvis igitur in c. Si temp. 16, de fent. excommunic. in 6. suffeceptio Sacramentorum tempore interdicti generatim prohibetur, exceptis casibus in jure expressis, & Sacramentum matrimonii non exceptiatur, id tamen intelligendum est, ut Huratus advertit loco cit. diffic. 8. de Sacramentis administratione Ecclesie commissi, seu ministeris ab ipsa ordinatis, aut deputatis, sed tantum ipsis contrahentibus, ut dicit de Matrimonio dictum est. Quoniam autem Sacramentorum participatio sit licita, & concessa etiam tempore Interdicti ex privilegio Mendicantibus, Religiosis, & Bullam Cruciatam habentibus, videri potest apud Blundus loc. cit. & alias passim.

115. Tertio quod spectat ad alium Interdicti effectum; cui est privatio divisionis officiorum convenientium Doctores hoc nomine significari sacrificium Missæ; Horas Canonicas, quæ publicè in Ecclesiis cantantur ab eis ministris, Benedictiones sollemnes, & alia omnia, quæ a paroecis Ecclesiasticis publicè fiunt ad divinum cultum; hæc enim omnia tempore interdicti prohibita esse conseruunt, unde etiam interdicti ob alienam culpam facio interdicit non possunt. Clerici tamen, & Religiosi, quando ipsi interdicti non sunt, possunt, & debent, ut antè, Missas, divinæ officia celebrare in Ecclesiis specialiter, non interdictis, sed Janus clavis, fine campanarum sonu, voce submissa, & exclusis excommunicatis, ac interdictis, sicut habeunt in cap. *Alma Massæ*. Permititur tamen, ut in sedis Nativitatis Domini, Patchæ, Penecostes, & Assumptionis B. Mariae Virginis, quibus additus fuit a Martino V. dies festi Corporis Christi eius octava, & a Leone X. dies festi Conceptionis eisdem B. Virginis, tempore interdicti generalis Missæ, & divina officia publicè & solemniter celebrantur, & cantentur; Janus apertis, cum campanarum sonitu admisis quoque interdictis, qui causam interdicto dederunt, modo isti longe fin ablati, nec ad oblationes, vel communione accedant. Hoc autem intelligendum est de tempore interdicti generalis localis, loquendo vero de interdicto locali speciali, ut de aliæ Ecclesiæ particulari aliquicujus Civitatis, privilegia illæ cap. *Alma* non habent locum, & ratio est, quia concessiones eorum privilegiorum fuerint inconveniens ibi Pontifice adducta, quod, sci�t, ex rigore statutorum interdicti celabat populum devo-
tio; hoc autem locum non habet in interdicto particulari locali, quia in talibus casis si diuinæ in uno loco non celebrantur, in alia celebrantur; tempore ergo interdicti locali specialis non est licet huiusmodi in diebus divina officia celebrare, vel Missas, sed tantum fieri in Ecclesiis specialiter interdictis, in quibus Eucharistia afferatur, item in hebdomada Missam celebrare ad renovandam Eucharistiam, & administrandam infirmis,

sicut jure antiquo licitum erat, nam circa hoc nihil est immutatum jure novo in cap. *Alma Mater*, & tanto minus privilegia predicta illius capituli locum habent in interdicto personali, sive generali, sive speciali, quia ut dictum est, illud loquitur solum de interdicto locali generali, non personali, unde tempore interdicti personalis personae interdictae personaliter interdicto particulari, vel generali Missas celebrare non possunt, nec eius intercessio, quia hoc habetur expresse in c. *Si Cloturas*, &c. *Sif sententia de fere excommunicato*, &c. Ita NAVARRUS, Henr. BONACINA, Capensis, Faber, & allii Doctores passim.

116 Quarto, quod p̄fect̄ ad privationem Ecclesiastice sepulture, qui est tertius interdicti effectus; conveniunt pariter DD. in loco generaliter interdicti non posse aliquem sepeliri, nisi privilegium habetur ex c. *Quod ex te de penit. & remis. ubi precipit.* ne corpus aliquod defunctum cuiuscumque filii laici etiam infantis in tali loco interdicto sepelatur, potest tamē in alio loco facio non interdicto sepeliri; quando tamē interdictum est personale, corpus talis defuncti sic interdicti nullius sepieli potest in loco facto, sicut neque illi, qui causad dicitur interdicto generali locali ex cap. *c. Si Civitatis & ratione differentia est,* quia in primo interdicto prohibito non fertur in personas absolutes, sed foliū ratione loci; in secundo autem absolute fertur in personas. Quamvis autem tempore interdicti localis non possint laici, h̄c non interdicti, sepieli in loco interdicto, possint tamen clerici, dummodo personaliter interdicti non sint, etiam in loco interdicto sepieli, fine lemnitate tamen, & fine campanarum sonitu, ut patet ex capit. *Quod in te de penit. & remis. Ita Navarrus, Ugolinus, Sylvester, Layman, Suarez, Bonacina, Obrellius ex noſtris, Calpensis, & ali paſſim,* sic etiam quibus interdictis est Ecclesia ingredi, decedentes cum signo coniunctionis, & penitentię possum abſolvī, & in loco facio sepieliari habetur ex cap. *In cuius de fere. excommunic. in 6. ubi dicitur interdictum ab aribrigilio Ecclesie non posse in ea sepielli, nec in Cozenterio, nisi puniatur.* An vero laici habentes privilegium tempore interdicti generalis localis attinendi divinis officiis, co ipso gaudent Ecclesiastica sepultura, est contentio inter Doctores. Affirmant Navarrius, Avila, Saynus, Conimachus, Bonacina, & Alii. Ratio est, quia in privilegio duos confidere possunt, unum principale, & aliud accessorium principale est diuinorum officiis, accessoriū est sepultria, qui ergo tempore interdicti habet privilegium principalis, id est, officii divini, videtur etiam habere privilegium accessoriū, id est, sepultria, ita quia cui communicamus vivo, & possumus etiam communicare mortuo. Negant Cover, Ugolinus, Alterius, Calpensis, Sua. Faber ex nostris loc.cit. & plures alii, quorum ratio est, quia hi effectus sunt separabiles & independentes, & ex iis conceptionis circa unum non intelligitur clara aliud, unde videmus tempore interdicti corpora infantium defunctorum loco prophano sepieliari, & tamen dum vivabant, ad divina officia admittantur, utraque opinio est probabilis, & sufficiens innixa fundamento, convenienter tamē in hoc, quod si habent privilegium, ut tempore interdicti admittantur ad divina, cuncta etiam ab eo dubio admittentur, efficit Ecclesiastica sepultria, quam sibi illo modo loquendi generali habeat etiam comprehendendur.

17 Quinto complicitis iis, quæ tempore interdicti jure communi prohibentur; non diffundendum est de iis, quæ iure communi tempore interdicti locali permittuntur, & quidem convenienti Doctores permitte publicè salutacionem Angelicam, dum pulsatur, recitare, & benedictionem mensæ, gratiarum actionem, & fructuum benedictionem, & habitus Novitiorum, cantum litaniarum per laicos confrates, ac etiam per Sacerdotes Regulares, fed absolemittant Crucis, & fine Domini vobis, Crucis adoracionem in feria sexta Paracese; permitti etiam, quod Sacerdos, qui iuvat infirmum, possit recitare Litanias, & alios psalmos, & coram laicis dicere Evangelia, vel legere passionem Christi Domini, dummodo non dicat Dominus noster vobis; in loco etiam interdicto legit lectiones Sacrae Scripturae, Evangelium declarare, aut psalmos predicare, coiehiri, & quo in Ecclesia Conventuali submissa voce, & fine Cantu bini, vel terni horas Canonicas recitare possint, ianuis tamen clausis, & interdictis, ac excommunicatis exclusi. Ita Blundus noster disp. 7.c. 2. ar. 10. cum Navarro, Sylvester, Tobiensis, Medina, & alii. Deinde licet etiam interdictis, ac tempore interdicti actus iuridicitionis exercere, quia effectus interdicti sunt tantummodo tres, scilicet, privatio aliquorum sacramentorum, dividitorum officiorum, & sacræ capulaturæ, actus autem in faictiōnis exterioris ad nullum ritorum effectuum reducitur; ex quo fequistis interdictis etiam nominatio denunciatiū posse excommunicare, vel ab excommunicatione absolvere, dare indulgentias, & similia, fed absolemittant corporalitas ac etiam iuguentias et consuegi posse modo sit in era

ria, & opera praefat ad consecutionem indulgentiarum praescripta, & ratio est, quia interdictum consecutione indulgentiarum non privatis, et in poenis non est facienda extenso. Ita Bonac. loc. cit. punct. 6. cum Nav. Avila, Henr. Ugolino, Sylvestro, & aliis. Demum convenientius DD. nullam esse prohibitionem quia laici direxte probantibus cum interdictis communiceat, quanvis nominati denunciatis, etiam in divinis甚至 exceptione. Ecclesiastica seplurata, & ratio est, quia non est nisi aliquod laicos obligans ad vitandum interdictos, nisi ad non tribendum illis Ecclesiasticaliter sepluratum, ut habeat Clementina, 1. de sent. excommunicato. Ita Hurtad. tract. de interdicto diffic. 11.

18 Sexto tandem supererat videre de p̄ennis, & quas secundum Iuram iurant violantes, seu non lervantes interdictum, & quidem violare interdictum in materia Sacramentorum et ministerando, et perficiendo est peccatum ex suo genere mortale, quia et violatio precepti Ecclesiastici gravis, & cum sit in materia Sacramentorum, et etiam sacramigile, tam in laicis vel cipientibus tantum, quam in clericis minististrantibus, vel re- cipientibus, nisi excusat bona fides, ignorancia, vel inadver- tencia, quia materia ex se vel gravis, & clericis interdictum vio- lantis modo proprio Clericorum ministrantes, vel celebrantes eos, ex cap. 3, de conuentibus in 6. Quoniam p̄ecat ad causam materialēm conflictat ex dictis post interdicti locum generalē, & speciale, ac etiam universitatem sive collectivē, sive vivē tam enim locus, quam perfunctus sub jurisdictione esse pos- sunt Superioris interdicere potentissimē potest etiam interdicti Communis personaliter ex capit. Si senaria de sententiā, ex cap. 6, & hoc interdictū generalē personali nec infante, ne- amente comprehendetur, unde in loco facio legi pluri, pollunt, comprehendunt verbō in locali, sive generali, sive speciali, eo quod directē locum afficit.

Iantes modo propriis Clericis ministrantur, vel celestes irregularitatem incurunt, sive interdictum fit locale generale, sive speciale, vel personale ex cap. *le cui de sens. excom. iu. 6.* & sunt etiam inhabiles, ut ad beneficium Ecclesiasticum elegantur. Deinde violare interdictum in divinis officiis quantum ad Clericos est ex se peccatum mortale, quia ad illos maxime specialiter servare, nisi ex peccatum mortale, qui ad illos maxime specialiter servare, nisi ex levitate materie aliquando excusat. Si militari laici personaliter interdicti audiendo, vel astendendo in divinis officiis ex se peccant mortaliter, quia faciunt contra praeceptum Ecclesiasticum grave, id est quod talis violatio, & transgressio gravis reputatur, & ad peccatum mortale sufficiens, quia huic mali sunt, qui principiū prohibentur; quod si laici non interdictus in loco sacro finē scandalō Sacrum auferat, vel officiis divinis affiat, aliqui centen non peccare, vel solū venialiter peccare, quod probabilius est, quia abut facit contraria Ecclesiæ præceptum, nisi privilegium habeat, vel sit familiarii privilegiorum habentis, & illum comitteret. In fuerit Clerici interdictum violantes per actum Ordinis, sive fit locale, sive personale, irregularitatem incurunt, & sunt intelligibiles tam activè, quam passim, & pariter quilibet clericus, sive laicus, sive Regularis coram interdictis non toleratis celebrare prælumines ab ingressu Ecclesiæ suspenditur, donec eis celebratio faciat, cuius sententia violavit ex cap. *Epi. Caporos de privilegiis in. 6.* Laici vero propter merita interdicti transgressionem nullam poena incurunt, vel Ecclesiasticum centuram, nisi cogentes celebrare divina officia in loco interdicto, vel vocantes ad ea publicè prohibito, vel prohibentes, ac interdicti Misericordias prestant exanimi a celebrante, nam laici hæc agentes ipso facto excommunicantur in Clementina 2. de sent. excommin. Denique violatio interdicti quo ad tertium effamus Ecclesiasticæ septulata est peccatum mortale, & colligetur ex gravitate poenæ tali violationi imposita, quæ est excommunicatio, ut constat ex Clementina I. de septulatis, ubi excommunicatur ipso facto, qui aliquem septulit in loco interdicto, & nulla alia pena praescit propter hoc incurrit in iure; si vero defunctus aliquis contraria prædictam prohibitionem septulatur in loco interdicto, non est examinandus, & in loco non sacro sepeleundus, nisi fit effectus censura excommunicacionis, & ratio est quia per interdictum prohibetur solū actus sepeleundo in loco interdicto, non autem prohibetur corpora ibi septulata manere, sicut prohibetur excommunicato, unde cum materia sit odiosa, favorabilius est expoundenda at septulit extra locum factum est transversendum. Ita diffundunt Doctores communiter de poenis violantium interdictum generale locale.

ARTICULUS TERTIUS

*de causis interdilli, & ejus relaxatione, ac etiam de
cessatione à divinis.*

119 P Rimo quo ad primam quesiti partem causa efficiens interdictum est illa, qui habet potestatem jurisdictionis factendi interdictum, & interdicere possunt idem, qui excommunicare possunt, & suspendere. Ita Doctores communiter, & ratio est, quia ferre interdictum est actus jurisdictionis Ecclesiasticae; ergo quilibet habens jurisdictionem Ecclesiasticam, habeat ordinarium, habeat delegatum interdictum ferre potest ex ea. Episcoporum de privilegiis in 6. & exc. Sanz. 2. de officio delegari, & quia duplex est interdictum, alium a iure, aliud ab homine; seu iudice latum ut notar. Scot. 4. dist. 25. q. 1. G. sequitur, quod eius causa efficiens est duplex, nimirum, quaduo-

Filline, Bonac, & alii Doctores paulini. His recenter i solent causas particulares, in quibus incurrit interdictum personalia, & localia a iure late, quo brevitas causa omittuntur, videa enim possunt apud Doctores, & Summiatibus paulini ac referentes, & prefatim apud Blundum loc. cit. & Hurtad. cit. diffe-
17. ac Bonaciniem cit. punc. 8.
11 Tertio quoad aliam quiesci partem, quomodo, & a quo interdictum aucterius posuit, convenient Doctores, quando interdictum fertur ad certum tempus, ut pura pena peccati praterit, ut cum quis interdictum ab ingressu Ecclesie per mensem, tunc finito tempore interdictum cessare absque illa

absolutione, quia sententia, vel lex non operatur plus quam verba eius sonant, ut pariter de suspensiōne dictum est quod, praeced. art. 3. n. 10. t. anē tempus vero signatur, ut pellit, indiger relaxatione Superioris, vel illius, qui illud posuit, vel successoris, aut est coram facultate, ut ait Scotus 4. d. 25. q. 1. G. Si vero interdictum feratur, ut censura, & pena medicinalis, quod tunc contingit, quandoferut ob contumaciam respectu Ecclesiastis, & medicinaliter, itaē emendatione posita sit debita absoluto, ut quando ferut absolutū, & post admisionem factam a ipsi factam; tunc eger absoluto, & per absolucionem collitur, si sit personale; si vero sit locale, collitur per relaxationem; & si sit reservatum, debet tolli a reservante, & ab habente potestate, non enim ger inferiorem tolli potest, quia requiritur potestas iurisdictionis in foro contentioſi; interdicta autem localia, nec personalia generalia, quia iure communis sunt imposita, nec sunt reservata, possunt tolli ab Episcopo, vel alio iurisdictione habente in Communione interdictum, non tamen a Religiosis privilegiatis, quia locus, & Communitas foro potestatis non subiunguntur; ab interdicto tamen juris personalis, si reservatum non est, quilibet Confessoris approbat, modo fuit satisfactio, vel detur causa sufficiens, ut recte doceat Faber loc. cit. & Suar. disp. 38. feſt. 2. Datum tamen est cum interdictum fertur sub conditione, ut sub hac forma donec satisfactio, vel reservatio dum adimplatur, conditione interdictum tollatur ab ipso absoluto, sed per relaxationem facta a Superiori Suarez, & Faber loc. cit. tenet necessariam quod pene, & oīa sunt restringenda, non amplianda; etiam difficultas, an interdictum possit relaxari ad cautelem, quidam enim affirmant, & quidam negant; sed breviter dicendum est, quia loquendo de interdicto generali loci abficiendum ad causam non habet locum, ita enī habetur expresso cap. pene sententia, exom. in 6. quando autem est interdictum speciale loci, aut personae, potest ad cautelem relaxari, quia iure id non prohibent, & hoc beneficium conceditur regulariter in omni censura; ergo neque in hac negari debet. Ita Sylvester, Angelus Navar. Covar. Suar. & alli passim, ac etiam Faber, & Blundus ex nostris loc. cit. Denique quantum ad formam subtilitatem fervandam in absolutione, vel relaxationem interdicti convenientem etiam DD. nullam esse præscriptam certam verborum formam, sed talem esse debere, quia sine ambiguitate ultra exgentes ab Ecclesiasticis peritos iniusta tributa, in fine hæc verba habentur. Non ab excommunicatione huiusmodi absolucionem vel interdicti relaxationem obtinetur, donec exalta pene ratiſcetur, & de transgressione competenter satisfactio ex quibus verbis constat, quod post satisfactioem exactam adhuc Parva requiri obligatio ab excommunicatione, & relaxationem ab interdicto. Sed quavis his decindimus quod probabilitas, probabilitas tamē, & communior opinio docet, quod quando interdictum fertur sub conditione, donec quis satisfactio, facta satisfactio, & ablatā contumacia, eipso tollitur, sine relaxatione, vel absolutione, etiam de suspensiōne diuinis quilibet precep. art. 3. n. 10. cum pluribus Doctoribus ibi citatis, & alli Doctores passim, unde Faber l. c. facetur hanc esse communior opinionem.

11. Quartū præterea convenient Doctores interdictum locale tam generale, quam speciale non tolli etiam Civitates, vel Regnum interdictum destruitur, vel diruitur, quia semper remanserit solum, ubi erat Civitas, vel Regnum, super quod principaliiter fundatur interdictum, quod propter locale voluntate, quare si de novo fiat in eo solo aliqua Ecclesia statim interdicta manet, acquis ita ut interdictum illud tollatur, egit relaxatione; & multo minus interdictum tolli per alienationem, & venditionem loci interdicti a Principe, vel domino illius, quia interdictum est non loci, & idem locus translatum ad empotem cum onere, si tamen Princeps ille aliam emeret civitatem, illa non subiungit interdictum, quia a principio talis civitas sub interdicto comprehensa non est. Et contra vero interdictum generale personale destruita communitate, eo ipso tollitur, nam tunc petit subiectum, in quod directe interdictum feratur, unde licet maneant singulae personæ, non tamen maneat interdictum, quia interdictum feratur in personas secundario tantum, & ex consequenti, quatenus erant partes illius, totius, quare cum totum illud corpus dissolviatur, statim interdictum cessat, quia singula illa persona non amplius maneat, ut partes communiantur. Nec obstat, quod de civitate destruita dicemamus locum, in qua sit etiam, adhuc manere interdictum; quia ibi manet solum, & in eo partes integrantes, quae non separantur, ac communias partes politicas habent, quae omnes destruantur, et communitate separantur, itaē amplius non constitutum illud corpus, & totum unum morale, quod prius constituebant, Si tamen aliqua ex illis personis causam deinceps interdicto, eum tali persona non liberatur ab interdicto per dissolutionem illius corporis communis, quia tunc non est interdictum per participationem illius Communis, sicut alii innocentessent, et capta directa, ob quam interdictum est latum, & consequente in personam illius primaria, & directe latum est, & sic est interdictum personale particularis, quare per dissolutionem illius corporis non liberatur, sed eger absoluto, vel relaxatione. Ita Faber. loc. cit. cum DD. relatis.

113 Sed difficultas est, quid sit dicendum, si quis personaliter interdictus, & in particuliari poeniteat, sed moriatur antequam ab interdicto sit absolutus, scilicet ne interdictum per mortem, & posit pelliri in loco sacro, quamvis nulla sit exhibita absoluto. Negant Joannes Andreas, Ancharamus, Suarez, Bonacina, & inclinat Faber loc. cit. quia haec videtur esse sententia, & sensus g. 1. c. de sent. exom. in 6. dñm dicit: *Talis quod in interdicto durante decedat, non debet in Ecclesia, vel in Camerario Ecclesiastico, nisi panegyris, pelliri.* Aſſiſtāt Avila, Cornejo, Caspensis, & plures illiſi ſi moriatur cum agnitis potestis, pelliri in loco sacro pelliri quamvis nulla sit exhibita absoluto, & ratio est, quia eo ipso, quod cum potestis deſtituiſtis, manet absoluto a jure, quia hoc interdictum quantum ad hunc effectum postulatur era, niſi portuerit, ut pater ex cap. 1. & idem implata conditione sublatum fuſit, ut pater dictum caput videtur potius huic ſententia favere, quia etiam mihi probabilitas videtur ob regulam illam generalē, quod pene, & oīa ſunt restringenda, non amplianda; etiam difficultas, an interdictum possit relaxari ad cautelem, quidam enim affirmant, & quidam negant; sed breviter dicendum est, quia loquendo de interdicto generali loci abficiendum ad causam non habet locum, ita enī habetur expresso cap. pene sententia, exom. in 6. quando autem est interdictum speciale loci, aut personae, potest ad cautelem relaxari, quia iure id non prohibent, & hoc beneficium conceditur regulariter in omni censura; ergo neque in hac negari debet. Ita Sylvester, Angelus Navar. Covar. Suar. & alli passim, ac etiam Faber, & Blundus ex nostris loc. cit. Denique quantum ad formam subtilitatem fervandam in absolutione, vel relaxationem interdicti convenientem etiam DD. nullam esse præscriptam certam verborum formam, sed talem esse debere, quia sine ambiguitate ultra exgentes ab Ecclesiasticis peritos iniusta tributa, in fine hæc verba habentur. Non ab excommunicatione huiusmodi absolucionem vel interdicti relaxationem obtinetur, donec exalta pene ratiſcetur, & de transgressione competenter satisfactio ex quibus verbis constat, quod post satisfactioem exactam adhuc Parva requiri obligatio ab excommunicatione, & relaxationem ab interdicto. Sed quavis his decindimus quod probabilitas, probabilitas tamē, & communior opinio docet, quod quando interdictum fertur sub conditione, donec quis satisfactio, facta satisfactio, & ablatā contumacia, eipso tollitur, sine relaxatione, vel absolutione, etiam de suspensiōne diuinis quilibet precep. art. 3. n. 10. cum pluribus Doctoribus ibi citatis, & alli Doctores passim, unde Faber l. c. facetur hanc esse communior opinionem.

QUÆSTIO QUINTA,

De Irregularitate.

Habenus de Censuris Ecclesiasticis disputavimus, can in generali, quam in speciali, nunc de Irregularitate agendum est, quia licet non sit Censura Ecclesiastica, ut dictum est q. 1. de Censuris in communis ar. 1. est tamen poena Canonica laeta prefertur contra violentes Censuras Ecclesiasticas, & impedimentum Canonum in suspensiōne Ordinum Ecclesiasticorum, vel eorum usum impedit, ut ex pluribus Juris capitibus deducit Scotus 4. d. 13. q. 2. & dist. 25. q. 1. & idem ad complementum huius disputationis de Censuris qualiter hæc Irregularitate validē utilis est, immo necessaria, ut ex dicendis magis constabit, & de singulis Irregularitatibus sive, & exacte tractat Astefan. noster l. c. per plures titulos.

ARTICULUS PRIMUS.

Quid, & quatuor sit Irregularitas, & quinque eius efficiuntur, & causae.

Imprimis, ut aliquid nominis exordiatur, Irregularitas est nomen abstractum ab hoc nomine concreto; irregulariter, quod significat extra regulam, sicut regulare significat secundum regulam, unde Irregularitas amplè sumpta ex vi nominis significat impedimentum quoddam ponens extra regulam; prout autem ad presentem materiam spectat, & consideratur, sumitur pro quoddam impedimento canonico, que aliquis ab ordine clericali excluditur, quare tali impedimento detentus extra ordinem illorum ponitur, quibus ad ordinem clericalem ascendere licet, sive propter speciem ad quid rei communiter a Duodecimis definiri solet, quod est impedimentum canonicum suscepione, & suscepitorum usum, & quidem de suscepione ordinum patet ex verbis Canonum dicentium. Non asperre ad ordines cap. Curandum dist. 33. tenui ad Ministerium Ecclesiasticum non admittantur cap. Si cuius usorum dist. 34. & ex c. Significatio 16. de homicidio; quavis autem irregularitas a suscepione ordinum impedit, non tamen, ita impedit, quod si ordo ab irregulari suscipitur, sit nullus, & irritus, adhuc enim validē suscepitur, ut DD. communiter docent, quia Ecclesia, à qua irregularitas est instituta, Sacramentorum valorem impedit nequit, si omnia a Christo instituta, & requirita adhucantur, unde si aliquis ante legitimam etatem ordinaretur in facsim, qui secundum multos est irregularis ex defectu etatis, verē efficit ordinatus ex Scoti 4. d. 25. q. quavis non licet, sive secundum iuram, nam multa prohibentur, que tamen facta tenent; de executione verē, & administratione, etiam communis sententia, unde Irregularis ministrans in ordine gravior peccat, ut Scot. docet in 4. d. 73. q. 1. ex c. Si celebret de Clericis, excommunicatur, & ratio est quia talis prohibicio gravis est, & de re gravi; non tamen irregularis suscipiens ordinem, vel in suscepitionis administrans novam incurrit irregularitatem, ut DD. communiter docent. Præterea communior, & probabilior sententia affert, Irregularitas rendere ipso facto beneficii, vel penitentis collationem factam irregulari invalidam, quia Canones prohibent beneficia conferri irregulari, ut habetur c. Clericis,